

LALLERSTEDT, ANDERS

Sylvani och Doris kärleks-historia.
Utwisar, huru elaka och falska
qwinnors tungor, kunna then
starckaste wänners kärlek öfwer ända
kasta, och til intet giöra. För thes
behagelighet, på svenska språke

1740

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

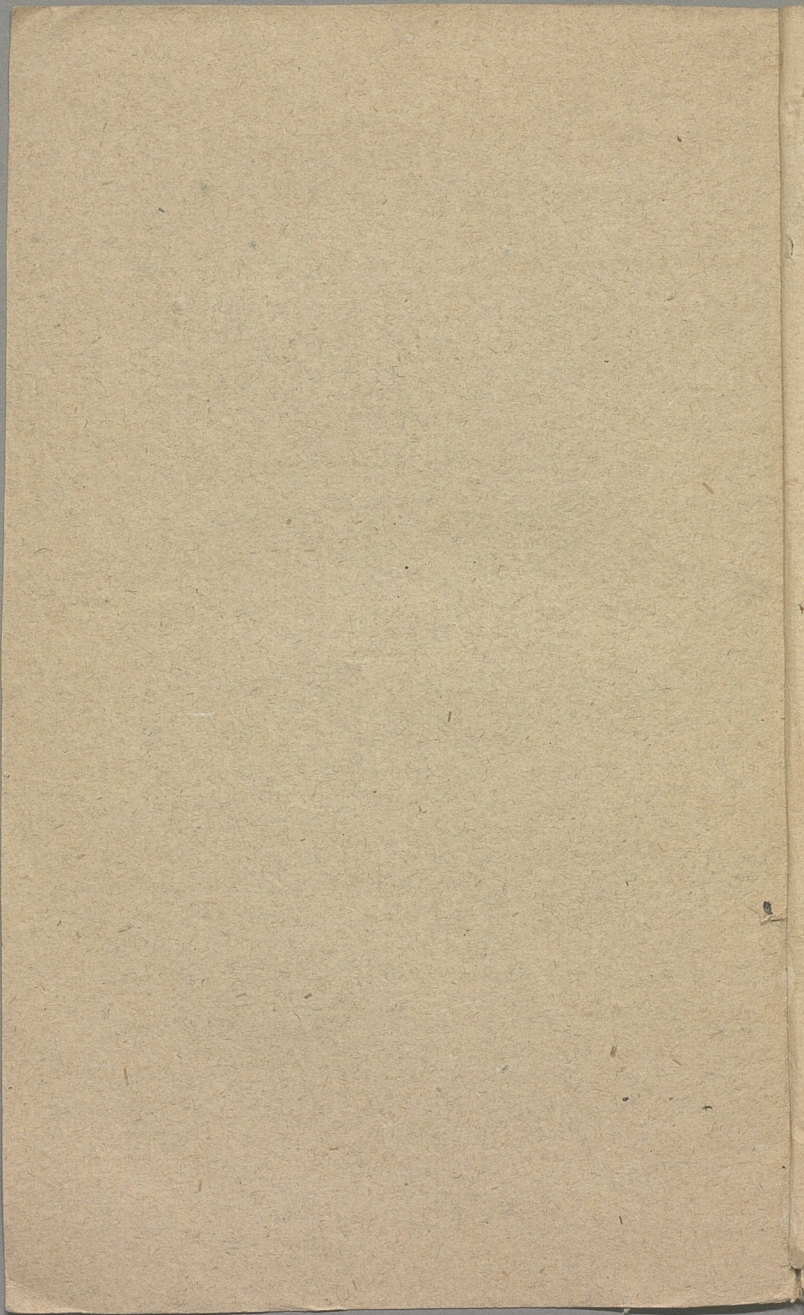
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

Karlekshistoria.
Sylvius och Povel.
Sihlan 1740.

Roman
1700-¹⁷⁰⁰
(Pov)

1700-1829
1740

Sv. Saml.
Roman.
1700-t.
1800
1700-1829

Sylvani och Doris

Kärlecks- Historia.

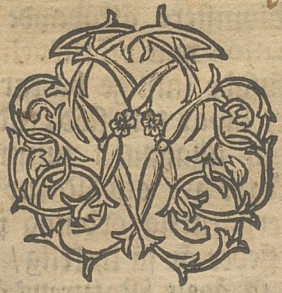
Utwisar,

Huru elaka och falska Qwinners tun-
gor / kunna then starkaste Wäppers
Kärlek öfwer ända fasta / och til
intet göra.

För thes behagelighet, på Swenska språ-
ket nu öfversatt

af

A. Lallerstedt

17

40.

SENERHOLM /

Tryckt uti JACOB SCHNEIDLERS Boktryckeri.

Nista Qret efter / sedan then endgde
grymme besten Polyphemus, hade i
hiälslaget then täcka Ynglingen Acis,
för then Jalube, som emellan them war / om
Nymphen Galathea, hwilken Polyphemus,
som then ther aldeles owärdig war försköt /
och Acis til ynnest yptog skedde et incompa-
rabelt convent med Gudar och Gudinnor /
Herdar och Herdinnor / uti Veneris then wä-
naste Gudinnans Lund / hwaräst Flora så härli-
gen hade beprydt marcken / at then som ther
war / kunde intet annat i hela sin lifstid ä-
stunda och ihogkomma / än the gulfärgade
Purpurisse och blekröde Tulipaner, hwite / rö-
de och brandgule Liljor / sköne Narcissers, blå
Violers, öfwer sinom tusende the ädlaste bärs
och raraste blomsters äskådande / Sielswa
Lundens Situation war oförlifnelig / i ty kring
om honom susade liustige bäckar och fallan-
de strömmar / hwar wid stod i rad öfwer hun-
drade stora af allahanda lummoga trån /
som ock af bättre art och Natur in uti wo-
ro i en öfwer naturlig ordning planterade ;
Men hwaras fieder är så lyckelig / at hon kan
beskrifwa et så ädelt Naturens ädla werck ?
Phœbus sielf måste säja sig för swag. Om
jag kunde en Ros eller Ädel sten för hwar
bokstaf skrifwa / och then sedan uti galant ord-
ning

ning efter människo hufwud sättia / Skulle thet
 ei til en tusende del föras i comparation emot
 thenna härligaste Lundens härlighet / mer än
 luftigaste luftighet / och outsäjeliga frögd.
 Men kom nu Pallas hit tu ädla wishet och
 med konst affätt thet härliga Compagnier,
 som jag ei förs med mine swage complimen-
 ter thet at widröra / at tala / jag hörde en
 gång Pan uti et tal om allahanda slags gäs-
 tabud / således om thetta stora Callats sun-
 ga / och fatta the Rim i hast om thessa ord.

Wäl kan jag i sanning siunga

At jag aldrig war så glad /

Om jag skulle med min tunga

Räkna up jag wet ei hwad

Som när Phoebus en gång gjorde

I sitt Jordis Paradiß

Härligt gästtabud som torde

Öfvergå allt ståtligt wis.

Så för Blomster örter gröna /

Som för alla Gudarna /

Så för Gud / Gudinnor sköna /

Som för Traktamenterna.

Mitt uti Lunden war en Trågärd / hwar-
 äst silfwerbord stodo / med tusende Jouveler
 garnerade, theräst hela Gudaskaran til mål-
 tid satt / och strax ther wid Trågärden war
 en källa / som genom watnkonst gaf watn
 fram uti Hæbis gyllende skål som stod på bors-
 det / hwilket til smaken war skönare än Ne-
 ctar, til färgen likt Aurora liffärgade råd-

na. Venus hafwer dagen för Gästabudsda-
gen utsant Mercurium med sina wingota föt-
ter/ at blinda alla Gudar och Gudinnor /
Herdar och Herdinnor/ så at icke en war ute-
lämnad / utan buden och tijt kommo. Se-
dan the hade fått sig mat och Bacchi stora
bullar hade gåt en stund/ med hwilka the
drucko hwaras annars minne/ begyntes utt
en action som war kring bordet wirkat och
åtskillige Trån / Orphei upwakande Har-
pa / Sirenernas lockande Cithra, Pans wällin-
dande Walpipa. o. s. w. så liusfligen at klin-
ga / liuda och leka/ at jag tror then endaste
wara then skönaste Musique i werlden som
nägon sin hållen/ Aek! hwilkens hierta blef
icke tå uti innersta rötter qwick? Hwem
wille tå icke glädias? Hwem tänckte på sorg?
Nej/ alla dantfode/ hoppade och lekte at thet
mätte kallas glädie öfwer al glädie; Hwar-
åst fans en sådan lust på jorden/ hwarcken
förr eller sedan? Aek! ingenstädes / hwaråst
fants större och liusfligare Careller, än nu uti
thenne älsfogens lusthus/ här fingo många
sådan kärlek til hwarandra/ at kärlek efter
theras sådanreso rördes af alla werldenes de-
lar/ Ja lika som swiftas at alla wederbö-
randerne; och thet igenom these Musiquan-
ters undersamma amoureuse Melodier, at thet
war otroligen/ ibland hwilka Herden Sylva-
nus war en berömd älsfare / som til sielfwa
Veneris bild en Nymph wid namn Doris så
be-

bestrålad blef / at hans hierta war af sådan eld
itåndt / som intet förtärdes / men förorsaka-
de dock et ganska oläkeliget sår / som icke utan
wanlige sådanae sjukdomars medeciner, näm-
ligen sielswa Kärlekens fructt / eller ock af
sielswa döden kunde så straxt bekomma någon
lifa / ther war en ibland / the allerfrönaste
kroppar / som ther täckeligen hoppade / så
hades hon ock altstadigt ibland Gudinnornas
och Herdinnornas händer. Hörde Orpheus
som en gång tout document siunga tillika och
slå et stycke / som han kallade L' Amoureux
hvilken ganska härliga Musique til sielswa
hiertat inträngdes / han blef så melancholist
at lika som halddöd skred ther ifrån längte
uti Lunden och sätter sig wid et träd / i hvil-
ket han these Verser rustade:

Ack Doris får om tu här kunde tänckia

Huru som Tu kan i min ögon blänckia /

Wist ginge Tu at se min nöd /

Men som Tin liushet gör mig stedsse plåga

Skal jag nu wänta på min död.

Wid hwilket han hårdt suckandes sorgeligen
sommnade menandes at döden wille göra en
ände på thenna hans stora ålsfog / om hwil-
kens fortsättiande han owis war / ther han
skulle leswa. Men wi wiljom lämna honom
här wid trådet sofwande / och skrifa til wårt
präcktiga sällskap / hwilka alt höllo sig uti
ålsfogs öfwande / och dants / och kunde nat-
ten med sin dunckla tysshet icke komma them

at stadna / fastän Solens strålar woro un-
 der Horizonten länge sedan farne / och Auro-
 ra med sitt guld = färgade Här snart återwän-
 tades. Emot ändan / när alla woro trötte
 gingo the af och an / at spatsera i Lunden /
 två och två tillika många woro wäl tilreds
 at taga then sköna Doris i handen / men hon
 befant sig litet hafwa wridit sin lilla wänstra
 fot / hwartföre gör hon sin excuse, och gör
 et litet afstråde uti Lunden / ensam / menana-
 des at klåda af sig / sin borderade sko med sil-
 kes guldblandande strumpa / kommer hon ther-
 före oförmodeligen at få se Sylvanus, som af
 sömnen waknat och lagt sig neder på marken
 suckandes och klagandes / Ack! Lilla Doris!
 Ack tu endeste Gåfedom / hwilket när hon hör-
 de / går hon närmare til honom at se hwent
 thet war och blef så warse thet som war skref-
 wet på trädet och igenkände Sylvanus (Ty
 han hölt sig mycket käriligen och war i seder
 och åtbörder förutan fager mycket ofiänder)
 gick hon något håpen ifrån honom icke kom-
 mandes ihug then siuka foten / utan mera re-
 solverade sig strax på at skrifa swar / som
 skiedde med et nått Blyars på sådant sätt : ;

Tag tåg intet oråd före

Herde täck / ty thet ej skier

Som Tu wil at hon skal göra

Doct blir thet wäl om Tu rätt ber.

Thetta Papperet lade hon wid honom och
 gick sedan fram / så the andre höllo på at sam-

la sig / och laga til afresan / hwilket skiedde
 med stor Process Dunder och Musique, och
 mände the med then Lilla Doris fara hwar
 til sitt. Men Sylvanus såg sig nu om / wid
 thetta astoget och täncker tuller nu af Twif
 och Angest at han en gång och måste hem tå-
 dan / althenstund Döden ej wille nalkas på
 thet stället; när han tå hafwer rest sig / haf-
 wer han Papperet i handen tager thet up /
 och raglandes utmattad / begynner at låsat /
 hwilket hos Honom gjorde en altförstor alte-
 ration, för thet Hon nu war sin wäg / och
 the swära Ord han hade sät / och wiste ej ut-
 af hwein / doch låts Han som the tre första
 Raderna bekommo ej sig / utan allenast then
 sista / och täncker på tusende wis huru han
 skulle bära sig åt. Blifwer så sedan Han
 war hemkommen underwisad / hwaråst Hon
 plägar sig förlusta uti en Lund af en Herde /
 änteligen när han i then meningen at söka
 tillfälle sin håftiga Amour munteligen hos
 Henne at insinuera, går thesöre bort sin wäg
 til thes Han kommer i then Fog ut för he-
 nes Faders Gård ther Han genom utsticka-
 den hade hört Henne förlusta sig med sun-
 gande af thet Echo Henne på et särdeles stäl-
 le / gaf et lufsiget Genliud och Diktat så et
 Bref på följande sätt.

O höga Berg se klagan min
 Och förer then til Doris sin
 Mitt Hierta frögdar innerlig

I stora Trån som här nu stå
 I må min Suckan höra på
 Thet kan I witna ock med mig
 Kom thesfore skönste Doris kom/
 I thetta Brefs wet tänck tig om
 Låt mig en gång tig gunstigt se
 At jag kan få tig ödmuikt be
 At jag må bli tin trogna slaf
 Och älska Tig högt til min graf
 Jag wäntar här och blifwer tin/
 Ty Tu nu bor uti mitt sin/
 Kom snarlig eljest dörr tin Träl
 Sylvanus är som här far wäl.

Med thetta gick han tysteligen emot asto-
 nen til thet stället som en hade sagt för Sylva-
 nus at Hon hade sitt plaisir och lade Papperet
 under et Tråd/ nått tilhopa lagt/ gick
 sedan et stycke ther ifrå på et Berg at se hu-
 ru med Papperet skulle gå/ när han kom tit/
 och begynte så nästan så lussligen som Pan at
 leka på sin Pipa/ strart gick Hon tit ut/ och
 i sådan hast/ förty thet hördes til Hennes
 fenster/ at hon ej nådde ropa til sin Piga/
 som eljest plågade följa Henne/ och hade sin
 Cithra med sig/ på hwilken när hon tit kom
 i skogen/ på en slät plan (then Hennes war)
 Singrarna wäl trillade/ men Hon kommer
 ihog thet Hon läste på Trädet/ hwad swar
 Hon gaf/ och grundar allenast på hwem thet
 skulle wara som spelade så lussligen. När
 Han så märckte Hennes ankomst lyctade han
 rätt

rätt doust och liufiligen at Hon thet ganska
 mycket æstimerade thenna wår skönaste Do-
 ris, går nu och sätter sig wed et Tråd / läg-
 ger Cithran ifrån sig / och mediterar noga / i
 thet samma kommer en Ekorn och springer
 at thet Trådet / wid hwilket Brefwet låg /
 och kommer hon tå at märckia thet hwita /
 tå Hon strart stiger up och tager til sig / thet /
 och wände så sedan om tillbaka igen til sitt
 tråd / at taga up Paperet; som nått war
 tilhopa lagt / sedan Hon hade låset Brefwet /
 tänckte Hon endast Sylvanus hade spelat / och
 låg ther på lur / och rednade therföre i ögon-
 nen och stundom bleknade / ja wisse icke hwad
 hon skulle gripa til / eller hwart ut hon skulle
 se; men när Hon hade sittat en stund / sti-
 ger Sylvanus neder helt hurtigt kladder med
 pipan i handen / går til Henne och beder
 Henne om ursåkt / sedan Han aflagt sin com-
 pliment och helsning / är Han så dristig och
 sätter sig hos Henne / Hon swarar Honom
 mycket höfligen dock med få ord. Men hwem
 kan tänckia huru Han nu sitter bunden af
 then sköna Doris skönaste Skönheter / at
 Hennes täcka upsyn / af Hennes ögons kla-
 ra strålar / som elden i hans Hierta itändt
 hade / af Hennes liufliga miner, af Hennes
 behageliga later / stora Dygder och Compor-
 tementer, ja / med hwad skal jag Henne be-
 prynda och berömma / som är så swager at
 omtala en så noble Dame, jag fructtar at

mina klena ord / mera förringa än uphöja
 thenna Doris, althemstund the til ingen del
 äro sufficient Henne at tilskrifwa / jag kan då
 rätteligen Comparera Henne wid then sköna
 HELENA, then Bäna Lucretia, och then alltid
 blifwande Calista; hwar och en som ögonfentli-
 gen wil se / thenna Doris, så tillägg Henne thes-
 ses många Städens omtalte beröm. Utaf
 thetta Brevwet min Allerkärraste Doris, kan
 hon wäl skönja then stora affection och amour
 jag för Hennes skul hafwer draget / sedan
 wi wore senast tilhopa / jag må bekänna mig
 sielf altsintet wara mächtig / utan al min
 glädte och wilja består uti henne min Skön-
 naste Doris, hwad skulle jag mer ästunda /
 än at älska och lefwa Eder endaste slaf och
 Serviteur til Döden / Aek! min Doris hwad
 säjen J? ther med tager han Henne om Lif-
 wet / och klämmer Henne hårdt til sitt bröst /
 men Hon svarar: Jag tackar honom min
 gode Sylvanus, som behagar så wäl och noga
 utsäja; jämnwäl för thet Brevwet J hafwen
 skrifwit / och är jag aldeles oförfaren uti
 amour therföre om J behagaden annoda nå-
 gon annan skulle jag thet begära / men dock
 thes utan wara Eder skuldiga Tienarinna /
 Aek min skönaste Doris, jag förmodar ej J
 behagen så drifwa mig ifrån Eder / ty ingen
 annan begärrar jag / ingen sköter jag mera /
 men som Eder behagar skal jag dock wara
 Eder trogna älskare och träl til mitt yttersta
tänck

fänck dock aldrig annat utan resolvera Eder
 min skönaste Doris, på et bättre sätt: thet
 med blef thet tykt them emellan en stund /
 men hon säger min goda Sylvanus, Eder sto-
 ra höflichkeit / förorsakar hos mig / at alltid
 gödra så mycket mögeliget är / och min tienst/
 skal aldrig bättre blifwa använd til Eder.
 Här med kyffer Han Hennes hand: och tac-
 kar höfligast / men Hon steg up och säger sig
 wilja taga affkied af honom / efter tiden är
 något sträng / swarar Han / min allersköns-
 ste Doris, jag lefwer nu Eder så högt oblige-
 rat som jag mig sielfwer är / och begärar jag
 tienstel. så upwackta min skönaste Doris med
 min skrifwelse / at jag måste i pennan fatta/
 thet min swaga tunga förbiuder / och i mitt
 Hierta sitter / thet til Hon jakar och skal han
 rå fast nödigt taga affkied af Henne / och be-
 kommer allenast et samntag af Henne at re-
 creera sig med / och biudes nu et innerliget
 långt far wäl. Han står nu så länge qwar
 och spelar / på sin Fleut / som han kan se hen-
 ne / sedan länder han hem åt; Men hwem
 är som icke kan betänckia i hwad tilstånd han
 rå war / Ack! Han war rå mycket werre se-
 dan än förr til mods / och önskar hafwa hen-
 ne för ögonen alt jämt / talar ofta för sig sielf
 suckandes / och en gång qwillar: O jag ar-
 me Herde / hwilken Tu grymma Cupido så
 hafwer fånglat; O I stenar / som liggia på
 marcken / O I trån gräs och örter / hielpen
 mig

mig at sucka och klaga mitt ålende/ Uck Doris D
 Tu strånga Kärlek/ wil Tu så plåga then
 som hel och hållen hafwer gifwit sig uti titt
 wäld/ sådant förfaller Honom alltid och skri-
 der nu til andra Dagen så Han conciperar
 et Bref til Henne sålunda:

Min Allerstiönaste Doris!

Min Död skal antingen komma snart el-
 ler måste jag dageligen se Eder min Stiönas-
 ste Doris, ty et af these skal skie/ Jag kan
 intet lefwa åtskild ifrån Eder/ emedan alla
 mina contentementer här flyta allenast af E-
 der præsence och af Eder absence, al min suc-
 kan och olust förbinda mig aldrig at ålska E-
 der/ ty min amour skal aldrig andras/ min
 Trohet aldrig manquera, min stadighet aldrig
 blifwa ostadig/ men thet misshagar mig mycket
 at jag thet i seltwa wercket ei så wisa kan som
 orden äro; Ty jag kan intet bättre förnöja mig/
 än när Jag får lägenhet at företaga thet
 twiswelsmål och mistanckar som mitt döde-
 liga willkor kan gifwa Eder om min stadig-
 het/ skrifwen mig dock til min Stiönste Do-
 ris et ord/ ty I mågen tro thet jag skal wa-
 ra til Döden Eder trognaste. Sylvanus.

Thetta Bref förseglades och frambars til
 Henne/ och thetta följande gifwer Hon straxt
 ther efter med några Rader til swar.

Sylvanus!

I begären discretet Sylvanus at Jag skal
 swara på Edert Bref/ så skal Jag nu säga/
 at om Eder affection är så ardent i Eder Siäl/

som Han wisar sig i Brefsuet / så älskar J
sannerligen wäl / och må Jag tacka Eder hö-
geligen som för min skul gör Eder sielf sådan
tortur, men om then skal wara så stor som J
säjén dubiterar jag mycket / och skal tiden gif-
wa mig bättre wid handen at döma om E-
dra actioner. Emedlertid är J så god och
tror at Doris hafwer en particular inclination
at hedra och æstimerá Edra meriter.

Doris.

När thetta Brefsuet blef til Sylvanum lef-
wererat och af Honom låset / tager Han sin
Penna och conciperar följande swar:

Min Allerstiönaste Doris!

Jag hembär Eder min Stiönaste, en hierta
innerlig tacksäjelle för then honoreuse skrif-
welse jag hafwer undfåt / och lånder til Eder
nu min tienstelige bön / at J ej tröttens wid
min förträffeliga Kiärlek til Eder / utan up-
taga then för par, som han rätteligen är /
hwarföre twiffa J tä min Kåra / när Jag
af hiertat bekänner min redeliga amour; Hwi
uptagen J icke then min Stiöna / och låter
mig tillbaka se en Kärlecksgnieta? Men Jag
såger at en Sylvanus, hwilkens affection ej
större kan wara; hwilkens Trohet ej widare
kan sträckia sig och discretion icke mindre re-
specteruele kan någonsin finnas / må hafwa
större railon at klaga öfwer Eder rigeur, min
Stiöna J gör som Edert hierta behagar /
och thet efter skal Jag döma och emedlertid
wil

wil jag intet bättre kunna contentera mig / oc-
 cation at förtaga de docere och mistankar
 som min dödeliga condition kan gifwa Eder
 om min ostadighet / perswadera Eder thesfore
 sielf / at I min Allerkiäreste Doris må wara
 som jag är Eder trognaste. Sylvanus.

Uet min Siäl när thetta Brestwet war
 utaf Doris läset hwad för tankar hos Henne
 föllo som resonerade på tusende sätt wid sig
 huru Hon skulle bära sig åt / brister förthen-
 skul ut i thetta affectionerligaste Brestwet:

Sylvanus!

Jag hafwer med stor admiration läset E-
 dra Brest / och sedan jag läste Edra Berser
 på trädet i Veneris Lund slöt at undraga E-
 der amour men som then är inextingvibile,
 måste Jag af mitt Samwete öfswertygad es
 mottaga Eder affection til mig och bekänna
 at mitt hierta hafwer sat en ganska stor blef-
 sur af Eder absence, sedan jag Eder sidsta
 Papper bekom / kan förthenstul tijt ther I
 senast war och läste min amour med min sö-
 taste discours, samt tänck at min Kärlek skal
 altid emot Eder förliknas / ty jag är Eder
 hel och hällen tilbunden och affectionerligaste.

Doris.

Nu hwem kan inbilba sig huru glad wår
 sorgse älskare war / hans glädie bestod uti
 then igen Kärlek Han af Doris Brest hade
 merckt men Hans dolor ändock nog qwar /
 at then tiden syntes Honom så lång / innatt
 Han

Han kunde begifwa sig til thet förordnade
Kammet / kan dock intet bida hemma / utan
går en half dag för ut och sätter sig wid Hen-
nes träd och conciperar följande Wisa til tids-
fördrif.

Si Doris gör mig alla dagar
Hwar tima stund en fast stor Kärleks nöd
At jag Sylvanus wil nu snart önska wara dödd/
Länc på min Skönsta hur Tu lagar /
At mig en litet tröst til helsebot /
At Jag får Läkedom til min dödsfot /
Jag skal tig altid wara trogen
Och uti Grafwen redebogen
En redlig träl
Som wil tig wäl
At sig med tig förena
Och älska Tig allena
O at Tu en gång finge höra
Mitt hertans qwal och kärleksfulla pust /
Så tror Jag wist Tu gofwo mig tin lust
At Tu mig wille til tig föra
Och älska mig igen som jag tig gör /
Ack sköna Doris min om jag thet spør
Skulle jag tig gladlynt ewigt ära /
Tig i mitt inre Sinne bära
Som en Jouvel
Min hertans del
Och Tig altid förbida
Fast jag skal länge lida.
Som tiden til Hennes ankomst nalkades /
och han hafwer sutit länge / hertans melan-
cholist /

chollif / och ej kunnat skrifwa som han eljest
 plågade göra / börjar åter then wackraste
 melodie, som älskogs gudarna plågade blå-
 sa / at jag tror Hennes hierta wara långt förr
 i Lunden och hos Honom än Doris sielf / så
 kom Hon dock en god stund ther efter / och
 frivilligt sätter sig straxt hos Honom / men
 the taltes sig emellan intet ord / förr än jag
 tror thetas coralleröda Låppar hade aldeles
 fåt sitt contentement af kyssande och framtas-
 gande / sedan til bägges stadiga tackande för
 Brestwen / men thetas Kärleks eld bran så
 hårdt / at knapt något ord utan stor amour
 kunde frambringas. Uet Tu Doris med tin
 sköna ögon / huru the lysa som klaraste Dia-
 manter til Sylvanus. omsider gifwer han hen-
 ne the Rim han tå i hast hade conciperat, til
 en Trohets Wiså och Försäkringspant hwil-
 ket Hon straxt bestwarar sålunda:

Min enda Siäl och Hierta

Jag Dig tilbakars gier

Och therhos troget ber

Tu lindrar Kärleks smärta

Jag in til Döden blifwer

Tin enda trogna Träl

War Tu en redlig Siäl

Som Jag skal bli med iswer.

Thetta skref Hon i hast med Rödkrita / och
 får at Sylvano igen / hwilket utan nogot drögs-
 måj betaltes med tusende kyssar och caretter,
 ja på ingen natt kan sådana eldstrålar uptän-
 das!

Das/ at these icke större/ och ju håstigare wo-
 ro i these amoreuse Hiertan/ och sag them
 aldrig utan samntagas/ brister förthen skul
 Sylvanus ut/ ej wetandes hwad för watn then-
 na Logan släckta kunde/ och fattat henne kär-
 ligen om halsen/ säjandes min käraste Siäl/
 wet ju at fruckten at träd/ är thet myttigaste
 en Husbonde hafwer/ och at han ej är för-
 nögd med blomstren/ Låt nu Eder trogne
 och Sincere älskare bekomma lisa och fruckten
 af sin affection och thes swärheter och griper
 så til utan modestie uti Hennes Krabbande
 och dyrbara kläder at = = = = =

= = = = men Hennes ansichte wardt
 med en rodna beråkt/ swarandes sig = =
 = = = ej wilja wara then/ som skulle blif-
 wa en skamfläck för sin adla Familia, utan
 bad Honom contentera sig som han eljest
 gjort uti ljufliga caretter, Ack! nej sade han/
 thet kan mitt hierta aldrig tillåta/ och är
 jag heldre nögd at min käraste Siäl låter
 mig ligga döder och skrifwer öfwer mig.

Här ligger then som älskat har och burit nöd

Men icke fick thet kärast war; ty är han dödd.
 griper så til utan Hennes permission sin förs-
 ra resolution, men si Hon springer up och
 säger nej Sylvanus, adieu, thet med går hon
 hem/ Ack! ropar han min käraste Dor.s,
 min Sötaste Wän/ kunde J icke låtet mig
 dö tilsörene/ när jag ändock skal ligga här/
 och förtorekas af Eder hårdhet/ Ack! nej Do-

ris min skönaste Stäl / töfwa dock en stund /
 hos mig / at jag må taga affskied för min död /
 nej hon går hem / och han ligger äntå suckan-
 des på marken / jag tror Hans hierta wara
 sprängt / ty Hans kropp war kal som Is /
 hans Ansikte blekt som en snö / men andades
 dock litet gran / jag menar han war dånad /
 också ligger han i tre timars tid til Klokan
 Tre om astone / då sedan then ädla Doris
 och alla i thes Gård hade lagt sig til at hwi-
 la i Hagen hwilken sig i then tysta dunckla
 färgen förbytt / alla Giordar sine läger inta-
 get / allena then silfwerblänckande Cynthia,
 som lyste med sina spekgiga horn / på thet stiern
 beprydd hwalfwet / stiger then sköna Doris
 up / sedan hon hade sofwit en stund och oro-
 ligen drömt om Sylvano, och kastar om sig /
 utan något annat / en röd Naträck / och
 spasserar så åt sin wanliga ort ther hon Syl-
 vanum lämnat hade / och finner Honom lig-
 gandes lika som halfdöder / hwarföre blefhon
 af en ganska stark amour och medömkan be-
 wekt at Hon sätter sig hos Honom / och wäc-
 ker så sakteligen på Honom / men Han låg
 en lång stund / innan han kunde se / reser sig
 omsider up / och med helt darrande mål awil-
 lar / Hä / hwar / hwem är thetta? Ack!
 Gudarna hielp mig af thenna wedermödo /
 i thet lyker Doris honom säjandes / min kår-
 raste Herde / thet är jag tin Doris, se up /
 känner tu mig intet / Tu min tröst och min
 glädie,

wercket tractera the allerförsta skönheter/ som
 naturen hafwer låtet uti en Krop tillsammans
 komma/ utan ock med sielfwa ögonen beståda
 thet som för sin dagelighets skul outsäjelig är.
 Paris fick ej af then sköna Helena så många
 carellar, Lucretius fant ej af sin Lucretia så
 dan sulksomlighet som Sylvanus nu uti Mid=
 natten emellan mörckret och liuset kunde skön=
 ja/ ej heller tyckte han sig med en = giordt
 tillfyllest/ utan forrätter sin kärlek genom
 thet/ = = = = =
 och war dock likwäl hos bägge et lika courage
 om natten tillräkt. Men för hemgåendet skul
 slöts så thenne gången/ fast ej för än emot
 morgonen/ thetta tyste outsäjeliga kärleks=
 öswandet/ så foglarnas liusliga qwittrande
 och sång/ jämwäl Solenes förbodersta. Au=
 rora, them ifrån hwar annan med sång och
 kärlek åtskilde/ at bägge sig hem at förfoga=
 de/ thet led nu någon tid förbi/ som the öf=
 wer hundrade gånger sammankommo på lika
 hurtigt maner och wärlade Bref thes utan som
 oftast sig emellan/ ibland hwilka thetta war
 thet sidsta/ the andre hafwa äldren aldeles
 giordt oläslige:

Min Allerkäraste Doris!

Jag bör sannerligen hembära en så / skyl=
 dig tacksäjelse för Edra många angenäma
 skrifwelser / som mig äro af hiertat kiärt / at
 I min Sköna mår wäl / jag hafwer thenna
 sperance, at jag intet annat widare får spörja.

Min

Min käraste Siäl / täcktes alltid wara mig
 en så trogen Wän här efter som här til år
 skiedt / jag hafwer giordt et löfte / at jag skal
 wara så länge jag lefwer min allerkäraste Do-
 ris. Eder trognaste Sylvanus,

Hennes Swar här på linder sålunda:

Wänligste Sylvanus!

Gudarna ware ewig tack / som mig såwål
 i godt tilstånd uppehållet / men mig fattas
 intet mera än Eder ljufliga præsence, skynd
 Eder så hit med thet snaraste at giöra mig
 förnögd med Eder artiga discours, och tänck
 jag är Eder af alt hierta affectionelligaste
 Doris.

Sedan wår Sylvanus thetta Brefs wet haf-
 wer fåt / begifwer Han sig åstad / men som
 nu i wågen / oförmodeligen et stort Wildiur
 i skogen war framkommit / som en kongelig
 Jakt hafwer undslupit et godt stycke wåg ther
 ifrån kommer nu wår stackars älskare / thet-
 ta grymna Diuret hästigt til mötes / så han
 af tappert courage, utdragandes sin Wårja /
 friar sig mannerligen och blesserar Diuret / at
 thet omsider måste falla til jorden. När thet-
 ta spordes til Konungen / som war reser til
 en annan roliger ort ifrån sitt Residence säte /
 blef thenne Sylvanus (som war en Adel och
 Lård Herre) kallader straxt til Hofwet / och
 fick ther en honeur careffe som en sådan ung
 Cavallieur wål anstod / ther han länge wis-
 stades.

Men wi wiljom komma til wår Doris när-
 mare igen / til hwilken Sylvanus ej torde sin
 kärlek fulfölja / när Diuret war dräpet / när
 han intet fick skrifwa henne til för then häfti-
 ga kallelsen / utan när hon nu rätt innerligen
 sorgsk en lång tid hade lefwat / faller hon i så-
 danne tanckar / som han henne öfwer gifwet /
 thet han wäl intet gjorde / men doct genont
 sin ostadighet blifwit af annat Fruentimber
 wid Hofwet förhindrad / at han then ene gån-
 gen eller tiden efter then andra / uphölt med
 skrifwandet til henne / til thes Hon änteligen
 honom sålunda och med et sådant hiertäng-
 sliget Bref tilskrifwer.

Sylvanus!

Att älska och intet älskas igen / hwad nöje
 skal thet föra med sig? at lefwa uti hoppet
 och intet bekomma sin åstundan / hwad är thet
 annat än lefwa utan hop och omsider dö, ef-
 ter såsom hoppet är then allersötaste föda uti
 ens lefwerne. Sylvanus hafwen I resolverat
 at döda mig? mon I icke hafwen lofwat mig
 Eder redelighet in til döden. Ja / hwart äro
 nu Edra många löften seglade / som odräge-
 lige woro? Ack! jag märcker wäl I hafwen
 beslutet min dödd / ty säger: jag Eder nu then
 ej wara långt borta / therfore adieu. Min kä-
 raste Sylvanus, min Hand lycktar rätt nu at
 skrifwa / mit hierta at älska / min Siäl at
 hedra Eder / min mun at kyssa Eder / ty när
 jag är dödd / skal wäl min åsyn undwika Eder /
 men

men min hamn och min skugge skal när Eder
blifwa / och Eder lika som blodshämmare öf-
werhängia / och min redeliga amour skal tå
allom kunnog blifwa / när min Släckt skola
skrifwa på Grafwen således :

Här ligger Doris sielf / som redligt älskat har /
Men dog / ty Sylvanus mot henne trosös war.

Sedan hon thetta skrefwet och bortskickat ;
wardt hon nu mera siuk och samfode på sig
en annan siukdom til / som ingen Medicus
eller Doctor kunde curera, ty Sylvanus war
then största siukdomen / och lefwer thesfore in-
tet längre / än knapast uti tre weckor / för än
hon sin ande til the odödelige gudarnas glädie
wänning bortfände / hwilket hennes släckt län-
de til en hiertans stor sorg / at en sådan ung
Demoifelle skulle frå werlden tagas / hennes
siukdom war wäl hos en och annan på tal /
men gick likwis hemligen som för osanning.
När som Sylvanus tå war håpen blefwen af /
thenna wår skönestas bref / och hölt på at
concipera swar tilbakars igen / om sin orätt-
mätiga besyrling / kommer rycket flugan-
des och medbrakte Doris död wara / hwilket
så oförmodeligen som hiertat gnagande tiden /
ther så beswarat at han kom så godt som i
Samwetsqwal ; men blef en gång när han
hos sin Skriftefader bekiände sin sorg och ho-
nom underrättade / hwad han i hemliget skrif-
termål / ther om hade fät weta / at then Jung-
fru som tractade efter / at bringa Sylvani äl-

Nog! til sitt hierta/ hade igenom en elak människa så mycket giordt at then ädlaste Doris ej mera lefwa skulle/ och Sylvani kärlek ifrån sig borthålla/ therföre gaf han sig något tilfreds. Efter en lång tids ordenteliga sorg/ men kunde dock aldrig fatta någon frimodighet mera som the andre Cavallierer i Hofwet/ at upwackta/ utan gaf sig tå i et kloster/ theräst han med gudeliga tankar och ej på gement munkewis sig til döden beredde / hwaräst han sin Siäl = = = efter thetta lefwernet antwardade / sedan tretton år woro förlupne.

Här utaf kan hwar och en med klara ögon se/ at ehuru starck twänne wänners kärlek må wara/ så kan then likwål aldrig stå orubbad / för elaka qwinners falska tungor/ som sannerligen äro mäktige med sine läppars stål och jern mycket mera at förtära än en människa som gnagande äter och upåter.

Bland alt hwad lyckligt fattas
 Är bäst en nöjsam Siäl
 För henne aldrig fattas
 Et oförändrat wäl
 Bort kymmerfulla dagar
 Min tid är mera wärd
 Än hwad som Sinnet gnager
 Och är dock idel flärd.

Nog mins jag än the stunder
 När ångslan war min lust

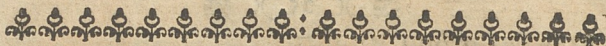
När

När I i gröna Lunder
 Mottogo mången pufst
 Jag hölt en ångslig lefnad
 Och hwad som hiertat bår
 För nöje och för trefnad
 Min oro war mig kår.

Nu kan jag åntlig finna
 Förståndets dumba fel
 När jag wil mig påminna
 The många lyckans spel /
 Som bragt min hog och hierta
 Til ledsamhet och qwal
 Ty wil för sorg och smårta
 Jag mer ej wara fal.

Wil Tu / Tu hårda lycka
 Mig ännu drillar mer
 Tu skal mig aldrig tryckia /
 Så hårdt at jag ej ler
 Ut al tin hårda iswer
 Tin möda säfång är /
 Mitt Sinne högge klifwer
 Un Tig tin fieder bår.

Nu wil jag aldrig mera
 Til ångslan wara bögd /
 Bort forgedagar flera
 Min Siäl är wål förnögd /
 Med alt hwad Himlen lagar
 Snart går min tid förbi /
 Therefore mig helst behagar
 Ut lefwa nögd och fri.

SPECIFICATION

På the Böcker /

Som hos

Jacob Schneider /

Finnas til köps.

Boendes på Stora Nygatan / gent emot
Apotheket Markattan / uti Huset

N:o 76.

- A**Rnds (Johan) Paradis Lustgård / al-
lom frommom Christnom och sliti-
gom Bediarom / i synnerhet Alder-
domen til nytta / med grof styl / tryckt i 8vo
på Skrif-papper / och på godt Tryck-papper.
- Agrelii (Nicolai P.) Instrukiones Arith-
meticae; Eller en kort Underwising om the
förmånste och högnödigste Regler / Exempel/
Italianiske Practiquer och Compendier, som i
daglig Räkning måst brukelige äro: Them
Konstållskandom til Nyttan och Gagn sam-
man skrefwen / och nu å nyo / efter mångas
Åstundan / öfversedd och förbättrad / i 8vo.
- Aurivillii Logica, cum notis Canuri Le-
nzi. in 12mo.
- Baudewins (Johan) Doctoris och Super-
intendentis i Stralsund / lilla Tractat, kallad:
Föräldrars och Barns-Själä-befrielse / eller
Förmaning och Anwising / huru Föräldrar
emot

emot sina Barn / och Barn emot sina För-
äldrar / sig förhålla skola / i 12mo, på Skrif-
och Tryck-papper.

5. Biblia, thet är: al then Helga Skrift
på Swensko; efter Konung FRIEDRICH
then Förstes Befalning / med förriga Editio-
ner jämnförd; Summarier / och Concordanti-
er å nyo öfversedde; Nya Register / och Bi-
blisk Tideräkning inrättade; med mera / i 4to.

6. De Caliere, skickelige och förnämne Per-
soners / samt unge Adlingars lycka / utur
Frankrysskan i Swenska Tungomålet öfwer-
satt / i 12mo.

7. Catonis (Dionysii) Läse-rika Disticha,
skrefne thes Son til Underwisning uti Seder
och ärbart förhållande; och nu i Swenskt
Rimsutande öfversatte / i 8vo.

8. Christelig anledning / huru Föräldrar /
som icke medel hafwa / sina barn länge til
Scholan at hålla / them sielfwe underrätta
kunna / förån the them til Skrift och then hel.
Nattwarden med sig taga. Så inrättad / at
barnen intet mer behöfwa at swara / än med
Ja / eller Nei / eller ock med the ord / som
stå uti Lutheri lilla Catechismo / i 12mo, på
Skrif-papper och på Tryck-papper.

9. Les Comedies de Terence, traduites par
Madame d'Acier; Avec une exacte version
Svedoise au cotè pour l'usage de ceux, qui
souhaitent d' apprehendre l' un ou l' autre lan-
gue; en 12mo Vol. I, II. & III.

10. Dictionarium Latino-Svecanum & Sveco-
Lati-

Latinum, ad ductum Auctorum, qui in hoc scribendi genere extant, probatissimorum, Latinæ Linguæ voces, Verba ac Locutiones, quas habet, singulas, juxta ordinem Alphabeticum digestas, addita interpretatione Svecana, tradens; voces vero Sveciæ Linguæ, Latine reditas, sistens; in usum Studiosæ juventutis, ea, qua fieri potuit, cura ac industria Quinta jam vice editum, in 8vo.

11. Doctrina Moralis sive compendium Ethices, in 8vo.

12. Donatus, eller then första Anledning för barnen / til at lära Latin, i 12mo.

13. Dygde-Reglor för then unga Lelio, gifne af hans gamle vän Jacinto, ifrån Medina, til et achtamt och försiktigt lestverne / utur Spaniskan öfversatte / i 12mo på Skrif p.

14. Ehrenstrahls (David Klöfers) das ehemals in Schweden berühmten Mahlers und Königl. Hof-Intendentens, Beschreibung der vornehmsten Schildereyen / die in denen Pallästen des Königreichs Schweden zu sehen sind / in Folio på Post-papper.

15. En båttrad Will-Hierna / och en trogen Wänskap / förestäld uti en af Engelstän öfversatt Comœdia, som wardt öfversänd til Herr Canzelij-Rådet Baron Erze Wrangel, af en frånvarande Wän. Åhr 1721. i 8vo.

16. Enchiridion, eller liten Hand-Bok / innehållande 400. Andelige och Werdlöslige Dygde-undervisningar utdragne af Engelstän i 12mo.

17. Förråd (ett ansenligt) af utwalde Läro-språk och Minnes-Puncter / utur åtskilliga Latinska Auctorer sammanhåmtat / och then Swenska Ungdomen til nytta / i Latin och Swenskt Vers utgisswit / i 8vo.

18. Franköfska Språkets ägenteliga Målföre / i Swenska språket wäl förklarad / jämte en curicus Tabell, som uti ett ögnablet anförer / huru man må kunna alla Articlar, Pronomina och Verba, så wäl them / som i thetta Språk regularia, som irregularia kallade warda / declinera och conjugera, mycket comode för them / som thet lära wilja / i 12mo.

19. Heinrich (Friherrens til Limburg) Förmaning til sin Son / huru han sig förhålla bör: för thes härliga nytta skull / utur Tysskan i Swenska Tungomålet öfversatt / och tryckt i 12mo.

20. Hincfelmans (Abrahami) Christelige Betrachtelser / om Christi blods rening / öfwer Joh. ord 1. Epistel 1. Capitel / v. 7. jämte ett Anhang om sällskap med Gud; Glädie i Gud; om Gud wårt Ljus; och om Christi Förbön / i 12mo, på Skrif-papper / och på Tryck-papper.

21. Hofmanwaldaus (Christiani) Hielte-Bref / och några sinrike Poëtiske Dickter / fördom på Tysske sammanstrefne / men nu mera förswensgade / i 8vo.

22. von Horn Doct. Med. (Joh.) den Swenska wälöfwade Jord-Gummans första och andra Del / i 8vo.

23. Innerlige Bøner och Tacksäjeller öf-
 wer alla Dagar i Bekone; Uti allehanda
 äliggande nöd tröstelige / och i thenna sidsa
 bedröfweliga werldenes tid högst tienlige. Ef-
 ter then ordning / som then Högborne Herre
 och Furste / Herr IOHAN GEORGIUS,
 Marggrefwe och Churörste til Brandenburg/
 högtloflig i äminnelse / sielf hafwer tillsam-
 mandragit; På wårt Swenska Tungomål
 affatte af Laurentio Israelis Thelao, Ang. for-
 dom Predikant på Penning-By: Och nu
 med förbättring / som Förtalet närmare ut-
 wisar / hwartil / som en uppbyggelig Inled-
 ning af thenna Anderika Boken / wid slutet
 är bifogad Swea Rikes Bøne = Suck / af
 POSSIETH, i 12mo,

24. Instruction pour une jeune Princesse, ou
 l' Idée de une honette femme. Thet är / Un-
 derwisning för en ung Prinzessa / eller et dyg-
 de-förnämt Fruentimmers afbild / i 12mo.

25. De Kempis (Thomæ) Anderika Be-
 trachtelse / beskriwten uti fyra Böcker / År
 1441. om Christi efterföljelse / och huruled:s
 wi skole försaka werldenes säfängelighet: Al-
 lom trognom HERRANS JESU Christi Efter-
 följarom / som et gudeligt lefwerne wilja fö-
 ra / til Tröst och Underwisning: förswenskad
 efter wår rena Evangeliska Lära / mångastä-
 des förändrad / med Marginalier, Register
 och mycket annat förbättrad och tydeligare
 gifwen / än then som eljest finnes / i 12mo.

26. Konung Davids Psaltare med Loca
 Paralella, in 18vo.

27.

27. Kyrckio-Handbok / vti 4to.

28. Lallerstedt (Andreas) Examen Grammatices, hwaruti Grammaticuens tresförnämste Delar / såsom Orthographia, Erymologia & Syntaxis finnas efter Salig Propstens Iohannis Tideri anledning; Doch så / at then nu genom Frågor och Swar både på Latin och Swenska tydeligen och förbättrad / efter åstundan Ungdomen til tjenst och uppbyggelse författad warder i 4to.

28. Langii (Iochimi) Colloquia Latina, teneræ Puerorum ætati aliis Conuentiora, una cum Præmissis Tirocinio Paradigmatico, in usum Tironum Linguæ separatim edita. Editio VII. in 8vo.

30. Lidbecks (Lars) En kort och tydlig Beskrifning / om Himmel och Jord. Globernes rätta bruk / nytta och ågenskaper efter de nyare Mathematicorum lärosätt sammansattad / i 8vo.

31. Liscovii (Salomon) Kerserl. Poët och Kyrckioherde vti Otterwisch. Christelig Fruentimners andelige Dygde-Spegel / til en helig Gudachtighetenes Öfning utur then Heliga Skrift i anledning af några dygdige Öwinnors Personer uti hålsosam Lära / nya andächtige Böner / och Psalmer / på hwar dag uti weckan / såsom ock Sön- och Helge-Dagar / ihesliket Skrift- och Communion / med mera wid åtskillige tilfällen nyttig at bruka / med sköne Royparsyncken utyirat. Men nu på wårt Swenska Tungomål efter begäran

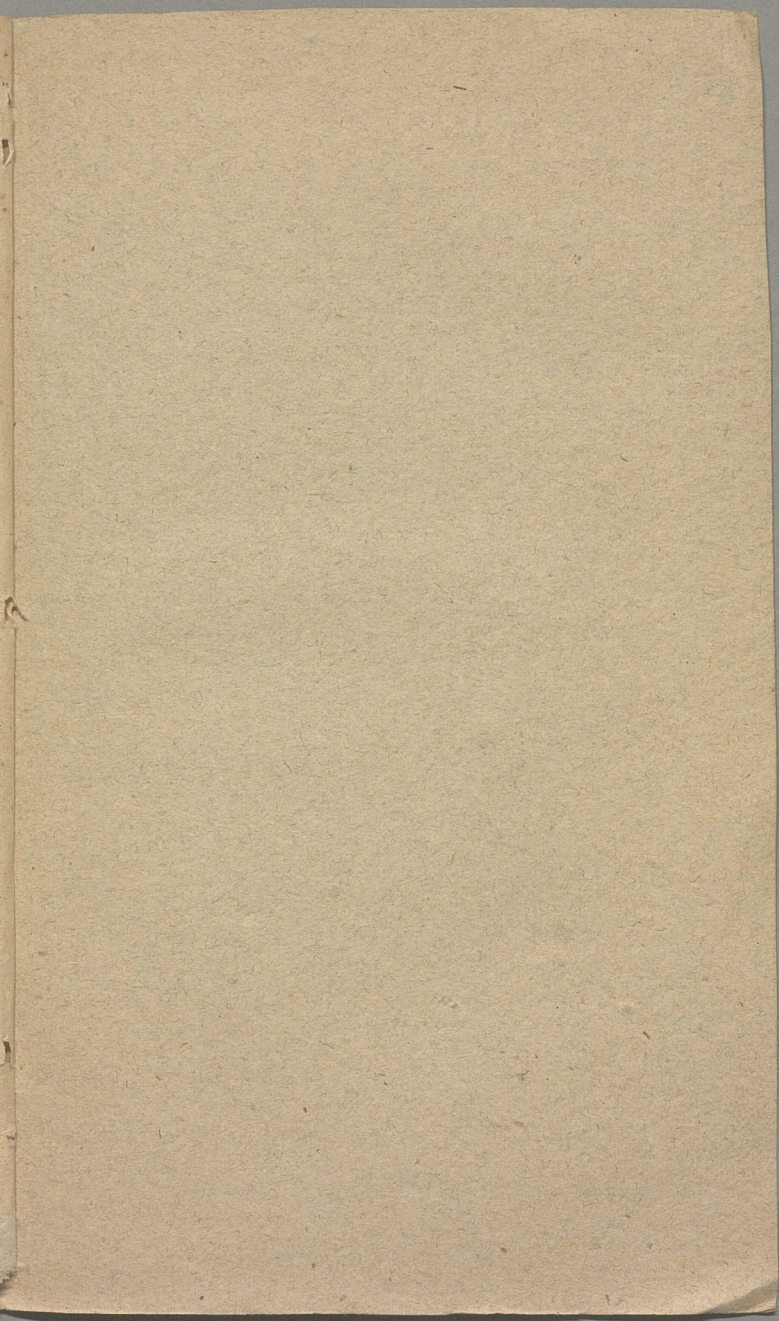
rag öfversatt af M. Daniel Trautzel, Log.
& Physices Lect. Stregn. i 12mo.

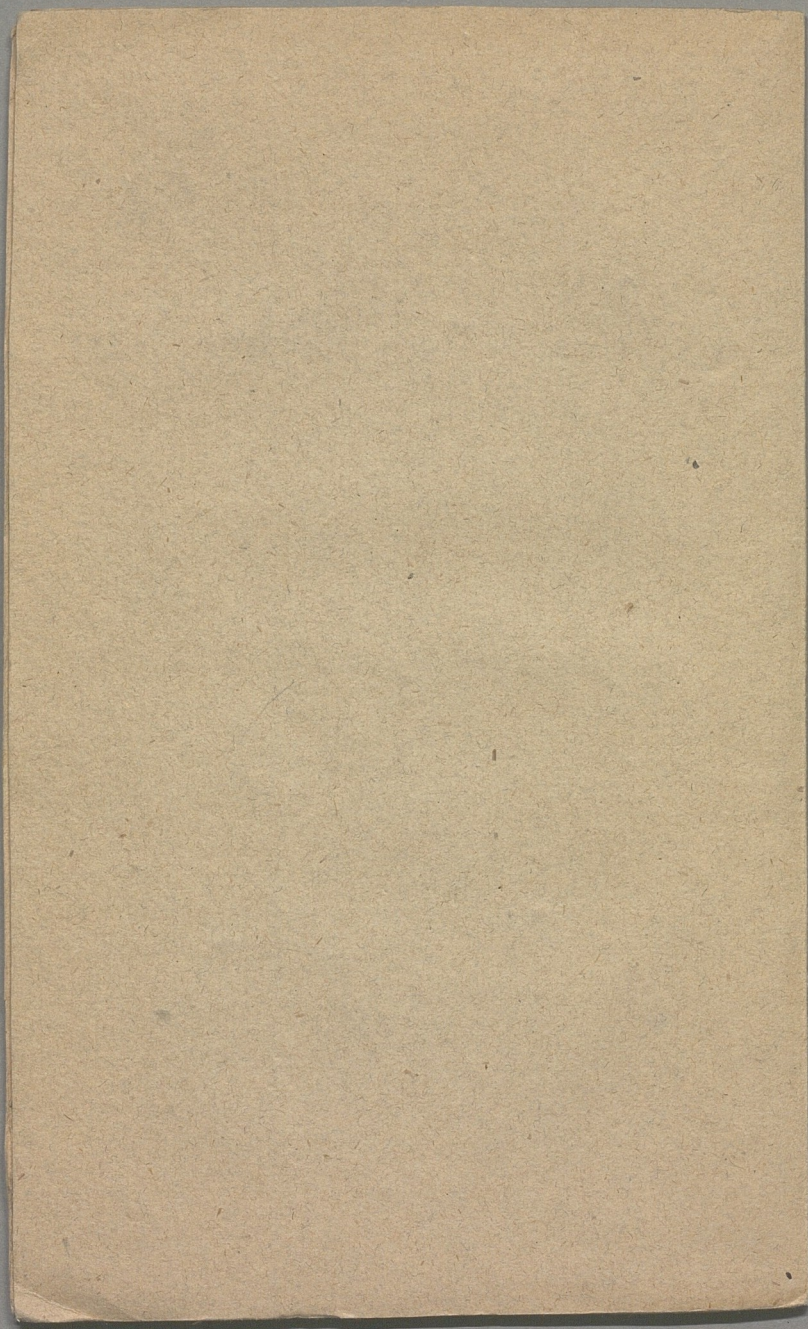
32. Lübeckers (Georg) Christelig Föreställning och Underwisning om Kläders första Bpkomst/ samt theas så oskyldiga bruk/ som syndiga och förderfweliga misbruk/ allom wälsintom Christnom til warning/ och them pracht och präl älskandom til blygsel och öfwerthgelse/ författad. Jämte en på Guds helga Ord grundad Underwisning/ huru en rättkaffens Christen bör oumgängeligen försakta och taga sig til wara för skämt och allt sådant tal/ som intet rienar til Upbyggelse och förbättring/ tagen utur Richard Baxters Bok/ handlande om wårt åget försakande. Nemligen: thet 21 Capitlet. Först skriven på Engelska Språket/ men nu för thes stora nyttighet skull efter Tyska Öfversättningen förswenskad/ i 8vo.

33. Siälens Himla-Lust på Jorden/ bestående uti 5. Underike Psalmer/ utzirade med the skönste Melodier/ i 8vo, och dedicerad til Högwälborne Fru/ Fru Grefwinman Piper/ Åhr 1700.

34. Swenska Folckets Arminne/ som innehåller 300 utwälda exempel af Swenska Historien/ och fördenkul blifwit Hans Kongl. Maj:tt samt Rikens Råd och Ständer dedicerad, warandes i thenna upläggningen åtskilliga felrättada/ som i de trenne Latinsta Editionerne influtit/ i 8vo.

www.books2ebooks.eu